

сребарни рубли за катагодишна помощъ на четиритѣ юноши бжлгаре, които по Царска милость ся учатъ на Царски харчѣ въ Одеската семинария. Тѣзи сто рубли се отнасятъ точию (салтъ) до юношитѣ, които ги изплащатъ безъ проценти въ Одеса или Габрово, кога излѣзатъ отъ Семинарията. Но ако тии сички, или нѣкои отъ тѣхъ, който живѣе въ Бжлгарията, въ три години приеме духовно звание, тогава сумата, что е длженъ, му ся прощава. Сумата, что остана въ Одеса, завещавамъ я да ся образува и изуче единъ юноша габровецъ въ учебнитѣ руски заведения. Но, както трѣба да сякаме, чи половината часть отъ процентитѣ, что останахъ въ Одеса, не ще да ся похарчи въ первитѣ години на учението му, пжкъ споредъ успѣхитѣ му ще се увеличаватъ и харчоветѣ му, затова и паритѣ, что останатъ отъ первитѣ години, да ся содержатъ въ Банкѣтъ на счетъ на истиятъ юноша: т. е. ако изучението му ся протегли десетъ години, пжкъ сумата, что му бѣше наречена, не ся похарче сичката, то има право, ако желае, да получе и сумата, что остана.

§ 16.

Зачтото наетѣтъ¹⁾ ми е да ся разладе помежду соотечественицитѣ ми и братѣята бжлгаре просвѣщението, затова имамъ желание да образуя за тяхъ, пакъ отъ тяхъ, достойни учители и преподаватели. Затова реченийтъ юноша се назначава отъ онези габровски учени, които показватъ по-много умствени дарувания, и ся испровожда въ Одеса за речената цѣль. Кога ще го испроводятъ, директоритѣ обязаватъ баща му писмено, какво, като ся образуе, или Одескитѣ душеприказчики го намѣрятъ за добръ, той има безъ отговаряние²⁾ да ся вжрне въ Габрово и да поеме тамъ мѣстото на учителя съ пазарна плата, което ако той не сторе, душеприказчикитѣ иматъ право да поискатъ назадъ отъ него паритѣ, что сж похарчиха на учението му, съ процентитѣ, и освѣнъ това и щрафъ (джереме³⁾ за училището двѣ тисязи (хиляди) рубли сребарни. Кога воспитаникѣтъ стане на мжжка възраст⁴⁾, тогава и той потвърждава условието, что направи баща му,

1) Ниетъ — намѣрение. 2) Отказъ. 3) Глоба. 4) Зрѣла възраст, възмжжалость.